

РЕШЕНИЕ

№ 3375

гр. София, 01.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45
състав, в публично заседание на 28.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5573** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от АПК, вр. чл. 82, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на С. А. Н., адрес: [населено място], ж. к. М. – 1, [жилищен адрес] срещу Заповед № 294 от 28.03.2024 г., издадена от Директора на Агенция „Митници“, с която е изменено служебното правоотношение на жалбоподателя, като от длъжност „заместник – директор на ТД в Агенция „Митници“ е преназначен на длъжност „държавен инспектор в Териториална дирекция в Агенция „Митници“.

В жалбата е посочено, че жалбоподателят обжалва Заповед № 294 от 28.03.2024 г., издадена от Директора на Агенция „Митници“. Посочено е, че не са налице предпоставките на чл. 82, ал. 1 от ЗДСл. Не е налично посоченото като фактическо основание за издаването ѝ, а именно – Заявление с рег. № 32 – 796213 от 28.03.2024 г. В жалбата е посочено, че в хода на съдебното производство С. Н. ще успее да докаже, че Заявление с рег. № 32 – 796213 от 28.03.2024 г. не е подавано от него. Действително то носи неговия подпис, но не отговаря на обективната действителност. Това е така, защото той не го е подавал. Заявление с рег. № 32 – 796213 от 28.03.2024 г. е подписано от С. Н. в резултат на упражнен натиск. Това обосновава правен интерес от оспорване. В жалбата е направено искане за допускане на двама свидетели. Претендира се отмяна на оспорената заповед.

Ответникът – Директора на Агенция „Митници“, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт М., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща прокурор за участие в производството. Не изразява становище по съществото на спора.

Съдът, след като се запозна с приложените по делото писмени доказателства, и след като обсъди доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е заемал длъжността „заместник – директор на Териториална дирекция на Агенция „Митници“, длъжностно ниво: 4, ръководно ниво: 4Б, в Териториална дирекция „Митница“ С.. С. А. Н. е с образование: Висше – магистър, специалност „Радио и телевизионна техника“, диплома: Серия В, № 010582 от 1986 г., издадена от ВНБАУ „Г. Д.“.

Със Заповед № 294 от 28.03.2024 г., издадена от Директора на Агенция „Митници“, е изменено служебното правоотношение на жалбоподателя, като от длъжност „заместник – директор на ТД в Агенция „Митници“ е преназначен на длъжност „държавен инспектор в Териториална дирекция в Агенция „Митници“. Определено му е длъжностно ниво: 5, Експертно ниво: 1Б, в Териториална дирекция „Митница“ С., с ранг II старши, считано от 29.03.2024 г. Определено му е работно време: 8 часа и 40 часа седмично при 5 – дневна работна седмица. С оспорената заповед му е определено ниво на основната месечна заплата – 11. Степен на основната месечна заплата – 4. Заповедта е връчена на дата 29.03.2024 г., като в нея не е посочено пред кой орган и в какъв срок подлежи на обжалване.

Заповедта е издадена по повод на заявление с рег. № 32 – 796213 от 28.03.2024 г., подадено и подписано от С. Н. (л. 12 от делото). В това заявление е посочено, че той е съгласен да бъде преназначен на длъжност „държавен инспектор в Териториална дирекция в Агенция „Митници“ с определено място на работа в сектор „Авиоконтрол“, отдел „Митническо разузнаване и разследване“, Териториална дирекция Митница С., считано от 29.03.2024 г.

По делото е приложена длъжностна характеристика на длъжността „държавен инспектор в Териториална дирекция в Агенция „Митници“.

Недоволен от така издадената заповед, жалбоподателят С. А. Н. я оспорва пред състав на АССГ.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София - град, 45-ти състав, формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок от надлежна страна - адресат на индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност. В заповедта не е посочен срок за обжалване. Приложима е разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от АПК, като срокът на оспорване се удължава на два месеца. Жалбата е подадена до АССГ на дата 23.05.2024 г.

Настоящият съдебен състав намира жалбата за неоснователна по следните съображения:

Оспореният в настоящото съдебно производство административен акт е издаден на основание чл. 82, ал. 1 от ЗДСл. Съгласно визираната правна норма, държавен служител може да бъде преназначен на друга длъжност в същата администрация, ако отговаря на условията за назначаване и е изразил предварително писмено съгласие за заемането ѝ. Следователно, предпоставка за прилагане на хипотезата на чл. 82, ал. 1 от ЗДСл. е наличието на предварително изразено писмено съгласие от страна на служителя за заемане на съответната длъжност. В случая тази предпоставка е налице. Като доказателство по делото е прието Заявление с рег. № 32 – 796213 от 28.03.2024

г. То е подписано от С. Н., с което изразява съгласието си да бъде преназначен от длъжност „заместник – директор на ТД в Агенция „Митници“ на длъжност „държавен инспектор в Териториална дирекция в Агенция „Митници“.

Доколкото преназначаването е на по – ниска длъжност, трябва де се приеме за доказано и наличието на другото условие за прилагане на нормата на чл. 82, ал. 1 от ЗДСЛ, а именно: служителят да отговаря на условията за назначаване на длъжността, на която се преназначава. Основателно се твърди от ответника, че жалбоподателят отговаря на условията за заемане на длъжността „държавен инспектор в ТД на Агенция „Митници“, съгласно Класификатора на длъжностите в държавната администрация, приет с ПМС № 129 от 26.06.2012 г. (обн. – ДВ, бр. 49, от 29 юни 2012 г.) Служителят притежава ранг II старши, както и изискуемата за заеманата длъжност образователна степен.

В тази връзка недоказани са доводите, изложени в жалбата за допуснато нарушение на материалния закон при издаване на оспорената заповед. В хода на съдебното производство не е доказано твърдението, изложено в жалбата, че заявлението на Н. е подписано под натиск. В определението за насрочване на делото изрично е указано на оспорващия/жалбоподателя по делото на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 154, ал. 1 от ГПК, че трябва да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици. Отново в това определение е посочено, че допуска двама свидетели на Н. в режим на довеждане. Жалбоподателят е получил това определение чрез своята съпруга на дата 25.06.2024 г. Делото е било отложено, като отново е била дадена възможност на жалбоподателя да доведе двамата свидетели. Това съобщение отново е получено от неговата съпруга на дата 20.10.2024 г. Н. отново не се е възползвал от дадената му възможност.

С оглед пълнота на изложеното и предвид нормата на чл. 168, ал. 1 от АПК настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, а именно: Директор на Агенция „Митници“, който се явява орган по назначаване.

Предвид това, настоящият състав счита, че административния орган, в хода на валидно проведено административно производство, правилно е приложил материалния закон, в частност чл. 82, ал. 1 от ЗДСл, спрямо установените в административното производство факти, поради което и спрямо оспорената заповед не са налице отменителните основания по чл. 146 от АПК.

По отношение на разноските

С оглед изхода на спора, съдът намира, че в полза на ответника трябва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт. Налице са предпоставките на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съдът намира, че трябва да се присъди възнаграждение в размер на 100 лв.

С оглед изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 45 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. А. Н., адрес: [населено място], ж. к. М. – 1, [жилищен адрес] срещу Заповед № 294 от 28.03.2024 г., издадена от Директора на Агенция

„Митници“.

ОСЪЖДА С. А. Н., ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенция „Митници“ сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.